

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN BRUIN LEREN ZAKSKE

toneelspel in twee bedrijven en zeven taferelen

door

1880

Mark Broeckaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2013

Nr.3174

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN BRUIN LEREN ZAKSKE* op te voeren moet de naam van auteur *MARK BROECKAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/0220/031
ISBN 978-90-385-12495

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Mark Broeckaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4à6 dames – 2à4 heren – Figurant)

JOS : bijna 60 jaar – nogal eenzellig en een beetje een brompot

MARIA : iets jonger – vrij bezig maar ze bedoelt het goed

GERARD : buurman – nogal naïef maar slaat wel eens spijkers met koppen

ANGELE : vriendin van Maria – onderdanig maar hulpvaardig

AN, dochter

DIENSTER of KELNER

VERPLEEGSTER of VERPLEGER

MEISJE in het park

STAN, rusthuisbewoner

Opmerking.:

Dienster, meisje in het park en verpleegster kunnen door dezelfde actrice worden gespeeld; het kunnen ook een kelner en/of een verpleger zijn (maar het meisje in het park kan geen jongen in het park zijn...).

DECOR

kan met zetstukken en enkele elementen worden aangegeven

Taferelen 1 - 2 - 4 : huiskamer van Jos en Maria

Taferelen 3 - 6 : park (bank)

Tafereel 5 : cremerie

Tafereel 7 : kamer in RVT

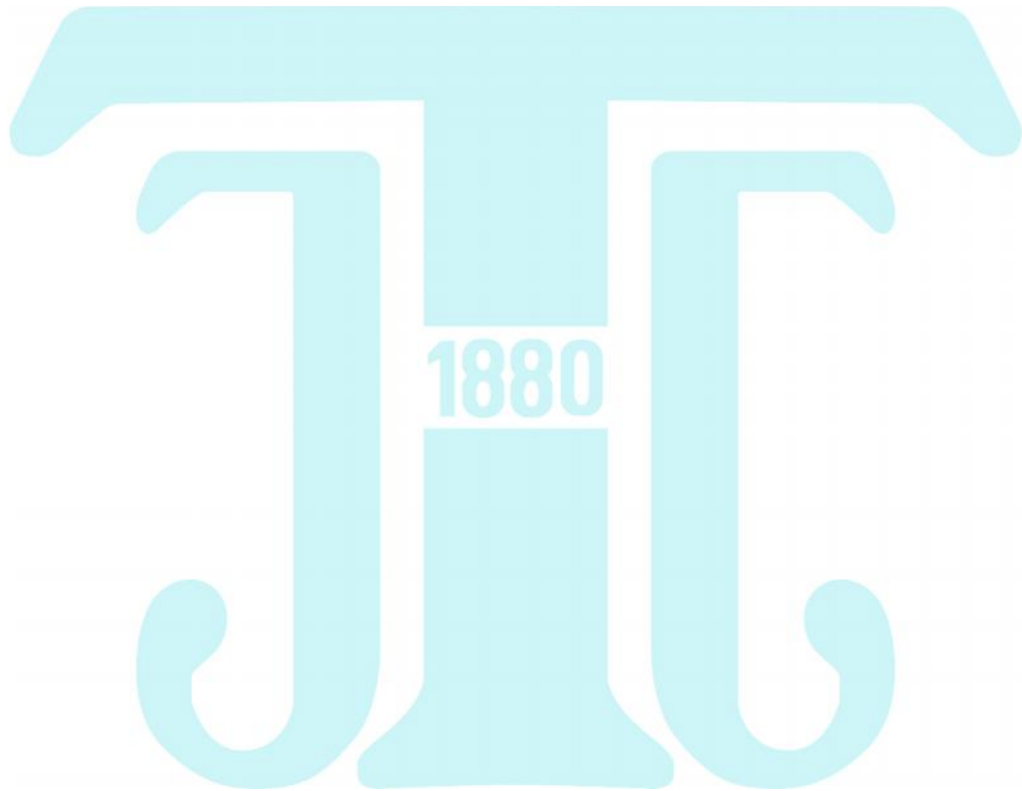
KORTE INHOUD

Jos en Maria zijn bijna veertig jaar getrouwd en dat brengt zo een beetje de sleur en routine van het leven mee. Er wordt wel eens gekibbeld en wat ruzie gemaakt maar zonder veel erg. Hoewel Jos nog geen zestig is begint hij echter tekenen van dementie te vertonen: hij vergeet al eens iets, hij verwacht dingen met elkaar, hij wordt prikkelbaar. Zijn vrouw Maria maakt zich eerst niet veel zorgen. Tot hij dreigt vervroegd met pensioen gestuurd te worden. Ook zijn omgeving begint door te hebben dat er iets mis is met Jos. Gerard, de buurman en wat goedgelovige vriend van Jos is de eerste die hierover iets durft te zeggen. Aanvankelijk wimpelt Jos alles weg en weigert hij de waarheid onder ogen te zien. Maar het wordt steeds erger en Maria zoekt onder impuls van dochter An en vriendin Angele een oplossing: eerst naar de huisdokter, dan naar de specialist en tenslotte een rusthuis. Jos weet diep in zijn binnenste dat het zo niet verder kan. Maar de ziekte haalt hem in...

VOORWOORD

Het is niet de bedoeling dit stuk te spelen als een drama: we hebben geprobeerd de dialogen wat lichtvoetig te houden en enkele scènes mogen zelfs ‘grappig’ gespeeld worden. Het thema ‘dementie’ wordt belicht vanuit de ervaring van de omgeving. Pas in de tweede plaats wordt het denken en voelen van de demente zelf getekend, voor zover we daar iets van (kunnen) weten.

Wie sommige situaties ‘overdreven’ zou vinden moet zijn licht maar eens opsteken bij mensen die lijden aan dementie. Of ga eens kijken in de dementenafdeling van een RVT: de realiteit is vaak erger dan de fantasie. Een aantal situaties en uitspraken zijn overigens uit de werkelijkheid gegrepen.

EERSTE BEDRIJF

TAFEREEL 1

(Huiskamer. Maria aan tafel met handwerk of iets dergelijks; Jos in de zetel met krant.)

MARIA : Zit gij nu nog altijd in die gazet te lezen?

JOS : Ja, dat ziet ge toch.

MARIA : Dat zie ik ja.

JOS : Moet ik ze rechtstaand lezen misschien?

MARIA : Gij zit al heel de morgen met uw neus in de gazet.

JOS : En dan? 't Is een dikke gazet.

MARIA : Gij leest dat allemaal?

JOS : Ja.

MARIA : Politiek?

JOS : Ja.

MARIA : En ongelukken en rampen en zo?

JOS : Ja.

MARIA : Ook de overlijdensberichten?

JOS : Ja da's zeker, ik heb daar toch ook voor betaald.

MARIA : Doe niet onnozel.

JOS : Als ik een boek koop lees ik dat toch ook helemaal uit.

MARIA : *(schamper)* Ge zou beter wat meer zorg dragen voor uw boeken. Of beter nog: verkoopt ze want ge doe er toch niks mee.

JOS : Ik denk er niet aan. Als ik op pensioen ben...

MARIA : Dat duurt nog een paar jaar hé Jos, of zijt gij van plan vervroegd op pensioen te gaan?

JOS : Ik? Vervroegd op pensioen, ik denk er niet aan. En laat me nu voort lezen.

MARIA : Wie leest er nu die overlijdensberichten?

JOS : Ik.

MARIA : Waarom?

JOS : Ik moest mijn eigen eens tegenkomen.

MARIA : Da's een flauw zenne.

JOS : Ja, humor is niet gemakkelijk. Daar moet ge een neus voor hebben.

MARIA : En gij hebt die?

JOS : Ja. Gij niet hé.

MARIA : D'r komt weer geen serieus woord uit, gelijk als gewoonlijk. Daarbij, moet gij niet gaan werken? 't Is al bijna 9 uur.

JOS : *(na korte aarzeling)* Neen.

MARIA : Hoe neen?

JOS : Gewoon neen. Gij zijt precies doof aan 't worden.

MARIA : Hebt ge verlof genomen?

JOS : Zoiets ja.

MARIA : Hoe, 'zo iets'? Ofwel hebt ge verlof ofwel hebt ge geen verlof, ge kunt niet zomaar 'een beetje' verlof hebben.

JOS : Nu doet gij onnozel, gelijk als gewoonlijk. *(kijkt op)* Moet gij niet naar de bakker of zo?

MARIA : Waarom? Wilt gij mij hier weg?

JOS : Het brood is op en er is ook bijna geen charcuterie meer.

MARIA : Sinds wanneer houdt gij u bezig met het huishouden?

JOS : Sinds dat gij het u niet meer aantrekt.

MARIA : Wat zegt gij nu?

JOS : Sinds dat gij het u... Zeg, speelt met een ander zijn voeten. Ge hebt mij wel verstaan.

MARIA : Nu gaan we 't helemaal krijgen. Ik sloof mij hier uit, dag in dag uit en meneer is eens een dag thuis en hij begint al te kritiseren en te commanderen.

JOS : Wel? Komt er nog wat van?

MARIA : Wat 'komt er nog wat van'?

JOS : Gaat ge nu nog of gaat ge niet?

MARIA : Ik zal wel gaan als ik daar goesting voor heb. D'r is nog brood genoeg.

JOS : Die paar sneetjes?

MARIA : Ik kan dat toch niet allemaal weggooien?

JOS : Nee, da's waar.

MARIA : Ik ben blij dat ik ook eens gelijk krijg. Enfin, wat gaat gij hier de hele dag zitten doen?

JOS : (*gemelijk*) Ik lees de gazet.

MARIA : Dat zie ik ja, maar ge kunt toch niet een *hele* dag de gazet lezen?

JOS : Nee, dat zou een beetje zot zijn hé.

MARIA : Wat gaat ge dan doen als de gazet uit is?

JOS : Gij kunt nogal een zaag spannen. Loop ik in de weg misschien? Ik woon hier wel hé.

MARIA : Waarom hebt gij niet gezegd dat ge vandaag verlof had?

JOS : Dat heeft toch geen belang?

MARIA : Ik had het toch graag vooraf geweten.

JOS : Zijt ge iets van plan? Iets dat het daglicht niet verdraagt? Ge hebt toch geen afspraakske met een geheime minnaar waar ik niets van mag weten?

MARIA : As ik het u zou vertellen zou 't niet meer geheim zijn hé Jos. En daarbij, zoudt ge dat erg vinden?

JOS : Dat ge stiekem een geheime minnaar zou hebben? Om eerlijk te zijn, ja.

MARIA : Da's lief dat ge dat zegt.

JOS : (*plagerig*) Maar ik zou het niet erg vinden. Ik zou het u wel gunnen.

MARIA : Dat moet ik onthouden. Alleen, om eerlijk te zijn, ik weet niet of ik nog aan een andere man zou *willen* beginnen.

JOS : Olala, slechte ervaringen?

MARIA : Zo zoudt ge dat kunnen stellen ja.

JOS : En met wie dan?

MARIA : Ge kent 'm niet. Maar hij trekt heel hard op u. Ziet ge mij nog graag?

JOS : Wat is dat nu voor een vraag?

MARIA : Gewoon, ziet ge mij nog graag?

JOS : Da's 't zelfde als vragen of de regen nat is.

MARIA : Dan ben ik gerustgesteld. Waarom gaat ge niet mee naar den bakker, een beetje frisse lucht zal u goed doen.

JOS : Gaat ge nu toch naar den bakker?

MARIA : Ik doe toch alles voor mijn ventje. Allee ga mee.

JOS : Om drie kwartier naar al die roddelpraatjes te staan luisteren zeker, neen merci.

MARIA : Ik zal dan maar weer alleen gaan.

JOS : Brengt dan eens van die lekkere vleessalade mee.

MARIA : Ge wilt mij hier echt buiten hé?

JOS : En gij hebt precies niet graag dat ik thuis ben?

MARIA : Jawel, maar... gij pakt anders nooit verlof.

JOS : Anders is nu niet. En verandering van spijs doet eten. Gaat ge nu nog naar de winkel?

MARIA : Dat bedoel ik dus. Als gij thuis zijt wilt gij u met alles bemoeien.

JOS : (*plagerig*) En dat hebt gij niet graag...

MARIA : Wat hebt gij nu vandaag? Met het verkeerde been uit bed gestapt?

JOS : Neen.

MARIA : Waarom doet gij dan zo ambetant?

JOS : Allee, ambetant, 't is eens iets anders dan onnozel. Ik doe niet ambetant. Wilt nemens eens gewoon vriendelijk zijn, is 't weer niet goed.

MARIA : Gij noemt dat vriendelijk?

JOS : Ge moet al eens tegen een grapje kunnen Maria.

MARIA : Nu zou ik toch wel eens willen weten welke weps u gestoken heeft.

JOS : Wesp, 't is wesp niet weps. Gelijk hesp.

MARIA : Wesp of weps, 't is al gelijk, doe gij maar normaal.

JOS : Ik doe normaal.

MARIA : Gij doe niet normaal.

JOS : Is er nog koffie?

MARIA : Ja, moet gij nog een taske hebben?

JOS : Graag.

MARIA : Pak het dan zelf.

JOS : Wie doet er nu ambetant?

MARIA : Ge hebt het zelf gezocht.

JOS : 't Is al goed. Ik heb het altijd gezegd: liefde is een eendagsvlieg.

MARIA : Och arme, och here, heeft meneer te klagen?

JOS : Enfin, ik mag al blij zijn dat gij geen zwarte weduwe zijt.

MARIA : Wat zegt gij nu?

JOS : De zwarte weduwe is een spin die het manneke opvreet na het paren.

MARIA : Niet altijd hé Jos, kijkt naar u eigen. En daarbij, ge hebt paren en paren hé.

JOS : O ja? Dat moet ge mij eens uitleggen.

MARIA : Dat is nu niet zo moeilijk hé: ge hebt paren die paren en ge hebt paren die niet paren. In 't laatste geval moet ge gene schrik hebben, verstaat ge?

JOS : 't Is al goed. (*staat recht*) Gij ook nog een taske?

MARIA : Neen.

JOS : Gelijk ge wilt. (*af naar de keuken*)

MARIA : Wat die de laatste tijd heeft... Nu zijn wij al bijna veertig jaar getrouwd en ge denkt dat ge mekaar dan zo wel stillekesaan kent maar vergeet het. ... Ik vraag mij af wat hij nu weer mankeert. 't Is misschien iets op 't werk? Te veel stress misschien? Soms is er geen land mee te bezeilen. En als ik er over begin klapt 'm toe als een mossel.

JOS : (*op met tas koffie*) De koffie is ook bijna op, gij zijt aan 't besparen zeker? Tegen wie waart gij nu aan 't klappen?

MARIA : Tegen mijn eigen.

JOS : En wat hebt ge geantwoord?

MARIA : Niks.

JOS : Ge zijt precies kwaad op u eigen.

MARIA : Lacht met een ander of ik vreet u op.

JOS : (*bij het raam*) 't Is precies schoon weer.

MARIA : Ja.

JOS : Zou 't koud zijn?

MARIA : Dat weet ik niet hé. Ga eens buiten voelen, dan weet ge 't.

JOS : Kijk, daar loopt madam Truyens.

MARIA : Madam Truyens? Ik dacht dat die weeral op Tenerife zat. (*komt naast Jos bij het raam staan*) Waar?

JOS : Daar.

MARIA : Ik zie ze niet.

JOS : Ze is juist de hoek om gedraaid.

MARIA : Moet ik daar voor rechtstaan? ... Zeg, is dat niet die van Nagels? Ja, dat is die van Nagels. Die is precies weeral in verwachting. 't Hoeveelste is dat dan? Die hebben er toch al vier hé?

JOS : Vier kinderen? Ik zou 't niet weten.

MARIA : Nee natuurlijk, dat interesseert u niet. Wat interesseert u eigenlijk wel? ...
Wie loopt daar nu eigenlijk naast?

JOS : Een neger, ziet gij dat niet?

MARIA : 't Schijnt dat ze uiteen zijn.

JOS : Wie? Die van Nagels en die neger?

MARIA : Maar neen, die van Nagels en haar man.

JOS : O. En daarom loopt ze nu met een neger over 't straat.

MARIA : Ik had al horen zeggen dat ze had aangepapt met ene uit den vreemde maar ik dacht aan een Duitser of een Rus of een Marokkaan of zo maar ik had nooit gedacht dat ze met een neger...

JOS : Negers zijn ook mensen. En ge moet oppassen wat ge zegt hé.

MARIA : Hoe dat?

JOS : Het woord neger moogt ge eigenlijk niet meer uitspreken. En allochtoon ook niet.

MARIA : Ha neen?

JOS : Neen.

MARIA : Wie zegt dat? Dat hebt ge zeker in uw gazet gelezen?

JOS : Ja, en op 't nieuws gehoord, op de radio en op de tv.

MARIA : En wat moet ge dan wel zeggen? Wat moet ge dan tegen een neger zeggen als ge niet meer neger moogt zeggen? Afrikaan?

JOS : Dat klinkt ook niet. En niet alle Afrikanen zijn negers hé. Er zijn de Arabieren en de Berbers en de Toearegs en in Zuid-Afrika... Luistert gij eigenlijk wel?

MARIA : Een neger gedomme... zou ze van die neger in verwachting zijn?

JOS : Dat weet ik niet hé. Weet ge wat, ga eens naar buiten en vraag het haar, dan weet ge 't.

MARIA : Dat doet ge toch niet!

JOS : Een normale mens niet nee.

MARIA : Dan is het ook niet te verwonderen dat haar man eruit is getrokken.

JOS : Dat weet gij toch niet?

MARIA : Wat?

JOS : Dat haar man is weggegaan omdat zij met die neger aanpapt en daardoor in verwachting is?

MARIA : Dat weet ik wel, dat ziet ge toch?

JOS : Het zou toch ook kunnen dat haar man er eerst is onderuit gemuisd en dat ze dan met die neger...

MARIA : (*smalend*) Gij hebt te veel fantasie. Haar man zou dat nooit doen.

JOS : Amai, gij hebt mensenkennis?

MARIA : Ik wel ja. Haar man is een brave mens maar veel te goedgevolvig en als een naïeve mens trouwt met een flashy covermodel... Ik heb het altijd gezegd dat dat niet lang zou duren.

JOS : Ik wist niet dat dat een model was. Maar 't is waar ja, dat hebt gij altijd gezegd. Maar ze hebben dan toch vier kinderen.

MARIA : Wie zegt dat die allemaal van hem zijn?

JOS : Ik niet, ik zou niet durven.

MARIA : Ik heb horen zeggen dat die kinderen zeker twee vaders hebben. Tenminste twee.

JOS : Allee, hebt gij dat horen zeggen?

MARIA : 't Schijnt zelfs dat die Nagels, die man hé, wel 't schijnt zelfs dat die daar helemaal voor niks tussen zit.

JOS : O neen? En hoe zit dat dan?

MARIA : 't Schijnt dat die eerste twee kinderen van zijn broer zijn.

JOS : 't Is niet waar!

MARIA : Ja. Maar om de schande van 't straat te houden heeft die de kinderen van zijn broer dus eigenlijk geadopteerd om zo te zeggen en omdat het zijn broer was hadden ze toch al dezelfde naam, dat was 't gemakkelijkste.

JOS : Ja, dat scheelt. En die twee andere?

MARIA : Die twee andere zouden van de loodgieter zijn...

JOS : (*kan haast zijn lach niet houden*) Van de loodgieter?

MARIA : Ge moet daar niet mee lachen. Hun riolering was een paar jaar geleden kapot en een paar maanden nadien is dat jongetje geboren.

JOS : Een paar maanden later? Ja dat zegt genoeg...

MARIA : En 't vierde, dat meisje is ook van die loodgieter.

JOS : Was die riool dan weer kapot?

MARIA : (*scherp*) Nee, ze hadden een nieuw badkamer geïnstalleerd.

JOS : Een nieuw badkamer? Allee zeg... (*gaat terug krant lezen*) Ik vraag mij af waarom ik de gazet nog lees... (*begint iets te zoeken*)

MARIA : Nu staan die daar nog altijd hé.

JOS : Staan ze in de weg?

MARIA : Wat staan die nu met mekaar te klappen op straat? Wat kunnen die nu te bespreken hebben?

JOS : (*smalend*) Spijtig dat ge ze niet verstaat hé. Misschien kunt ge 't raam open doen.

MARIA : Dat doet ge niet, mensen afluisteren. Niet moeilijk dat erover geklapt wordt... (*draait zich om*) Wat zijt gij nu aan 't doen?

JOS : Ik ben een wandelingetje aan 't doen... Ik ben iets aan 't zoeken, ziet ge dat niet?

MARIA : Wat?

JOS : Dat bruin leren zakske.

MARIA : Dat simileren zakske bedoelt ge?

JOS : Ja, da's al gelijk hé, leer of simili...

MARIA : En waarom zijt ge dat aan 't zoeken?

JOS : Omdat ik dat nodig heb tiens.

MARIA : Voor wat?

JOS : Maria alstublieft! Waar heb ik dat nu toch gelaten? Ha, hier is 't. (*gaat terug krant lezen*)

MARIA : Zit gij nu weer met uw neus in de gazet? Kunt ge u eens niet zinvol bezighouden?

JOS : Gelijk gij zeker?

MARIA : IK moet naar den bakker, vleessalade gaan kopen. Legt die gazet weg en doe iets nuttig.

JOS : Zoals?

MARIA : Het gras afdoen bijvoorbeeld.

JOS : Gij noemt dat nuttig? Laat de natuur toch zijn gang gaan. Daarbij, 't is het seizoen niet om 't gras af te doen. En zo hoog staat het nog niet hé.

MARIA : Allee, ik zal eens kommiskes (= boodschappen) gaan doen.

JOS : Doe dat, misschien kunt ge dan nog iets horen.

MARIA : Wat?

JOS : Niks.

MARIA : Ge zoudt misschien eens kunnen stofzuigen. Tot straks. *(af)*

JOS : *(zucht, kijkt even voor zich uit)* Pfff... 't is een goed meiske zenne maar ze heeft ook het warm water niet uitgevonden... Ha neen, dat heeft iemand anders al voor haar gedaan. ... Als ze nu onderweg genoeg volk tegenkomt, dan heb ik tenminste tijd om naar een stukske muziek te luisteren.

(Jos zet muziek op, iets opzwevend jazz waar hij helemaal in opgaat, daardoor hoort hij de telefoon niet, gaat aan het raam staan)

Die van hierover heeft precies ne nieuwe auto gekocht. Dan ziet ge waar 't geld zit. Wat is dat nu voor iets? Nen SUV of zo? Ik vind 'm niet schoon. En wat een kleur heeft die nu gekozen? Ik heb 't altijd een rare gast gevonden. Vrijgezel. Alhoewel, ... 't zijn mijn zaken niet natuurlijk. ... Wat moest ik nu doen? O ja, 't gras afdoen. We zullen er dan maar aan beginnen zeker, des te rapper is 't gedaan. *(gaat af)*

(telefoon rinkelt, Jos komt even later met stofzuiger op)

Nu dacht ik zeker dat ik de telefoon had gehoord. Wat ging ik nu doen? ... O ja, stofzuigen. Ik zal die muziek dan maar afzetten want met dat lawaai van die stofzuiger hoor ik daar toch niet veel van. *(begint te stofzuigen)*

(de deurbel gaat maar Jos hoort dit niet, even later komt Gerard op die even staat te kijken en dan op de schouder van Jos tikt)

GERARD : Dag Jos.

JOS : Verdomme Gerard, ge doet me verschieten!

GERARD : Dat was ook de bedoeling.

JOS : Nog altijd de plezantste van heel de straat en omstreken... Hoe zijt gij eigenlijk binnengekomen?

GERARD : Door de deur hé Jos, 't venster was dicht.

JOS : Lollig zenne.

GERARD : Wat zijt gij aan 't doen?

JOS : 't Gras aan 't afdoen, ziet ge dat niet?

GERARD : Ha, ge zijt aan 't stofzuigen.

JOS : Hoe dat gij altijd alles zo scherpzinnig opmerkt hé!

GERARD : (*toont omslag*) Hier, da's van de facteur.

JOS : Geeft dat dan aan de facteur hé.

GERARD : Maar nee, de facteur heeft dat aan mij gegeven voor u.

JOS : Waarom geeft die dat aan u als 't voor mij is?

GERARD : Hij had al eens ne keer gebeld.

JOS : O ja? ik heb dat niet gehoord.

GERARD : Da's zeker door dat grasmachien.

JOS : Een borreltje?

GERARD : Is 't niet wat te vroeg?

JOS : De facteur krijgt ook altijd een borrel.

GERARD : Ik ben geen facteur.

JOS : (*terwijl hij borrel uitschenkt*) Een beetje wel hé. Schol!

GERARD : Schol!

JOS : Schol! (*schenkt weer in*)

GERARD : Amai, twee borrels zo vroeg op de dag. Schol!

JOS : Nu dat ons Maria er niet is moeten we er van profiteren hé. Schol!

GERARD : Schol! Ze stond te babbelen met die van Nagels en een neger.

JOS : Een neger?

GERARD : Ja, een zwarte.

JOS : Allee...Nog eentje?

GERARD : Vooruit, 't laatste.

JOS : 't Voorlaatste. (*schenkt in*) Schol!

GERARD : Schol! Doet gij die niet open?

JOS : Die brief?

GERARD : Die brief ja.

JOS : Curieus?

GERARD : Ja. Gij niet?

JOS : (*nonchalant*) 't Is van 't werk.

GERARD : Ja dat dacht ik al.

JOS : Hoe kunt gij dat nu weten?

GERARD : 't Staat op de envelop.

JOS : Nu dat ge 't zegt.

GERARD : Doe dat nu open.

JOS : 't Zal weer wat zijn.

GERARD : Als ik een brief van 't werk zou krijgen had Josee die al lang open gedaan.

 Zo curieus. À propos, hoe komt het eigenlijk dat gij thuis zijt? Moet gij niet gaan werken?

JOS : Begint gij ook al?

GERARD : Allee, doe nu open.

JOS : Eerst nog een borreltje. (*schenkt voor beiden in*)

GERARD : Amai, grote dorst?

JOS : Schol!

GERARD : Schol! Zijt gij nu niet curieus?

JOS : Voor wat?

GERARD : Voor die envelop.

JOS : Maar dat is persoonlijk, dat is enkel voor mij. Hier zie, leest maar, 't staat erop.

GERARD : 't Staat erop ja, ik heb het gezien.

JOS : 'Persoonlijk' staat erop.

GERARD : Ja ja, ik heb het gezien... juist.

JOS : Wel dan, dan moet gij toch niet weten wat erin staat?

GERARD : Moeten niet hé...

JOS : Maar ge zoudt wel willen...

GERARD : Gij niet?

JOS : Neen.

GERARD : Zeg Jos, doe nu niet zo ambetant, ik vraag het alleen maar hé. Als ge 't niet wilt zeggen, zegt ge 't niet, dan zwijgt ge maar... mij niet gelaten. Gij zijt precies gelijk als ons Josee zaliger, die kon soms ook zo geheimzinnig doen. Als gij een paar borrels op hebt zijt gij echt niet te genieten. Ik zal nog eens iets doen.

JOS : Ga dan door hé.

GERARD : Gij wilt mij weg?

JOS : Eigenlijk wel ja, ik moet 't gras nog voort af doen.

GERARD : Met een stofzuiger gaat dat niet vooruit hé...

JOS : Ga maar wat in de zetel zitten.

(Gerard gaat in de zetel zitten)

Niet in die zetel, da's mijne zetel, zet u daar maar. *(port met stofzuiger)*

GERARD : Loop ik in de weg?

JOS : Nee, ge loopt niet in de weg, ge staat in de weg.

GERARD : Verdomme Jos, als gij zo doet kan ik verstaan dat Maria vertelt...

JOS : Wat is er met ons Maria?

GERARD : Niks niks...

JOS : Komaan, doe niet onnozel... wie A zegt...

GERARD : Moet niet altijd B zeggen.

JOS : Ge doet onnozel.

GERARD : Ik doe niet onnozel.

JOS : Nee, ge zijt onnozel. Wat is er met ons Maria?

GERARD : Nog een borreltje?

JOS : Ge hebt er al vier op.

GERARD : Gij toch ook?

JOS : Voor de laatste keer, wat is er met ons Maria?

(de telefoon rinkelt)

GERARD : 't Is telefoon.

JOS : En dan?

GERARD : Wie zou 't zijn?

JOS : Dat weet ik niet.

GERARD : Moet ge dan niet opnemen?

JOS : Die gaat niet lopen.

GERARD : Nee, maar die blijft wel rinkelen.

JOS : Seffens niet meer.

GERARD : Die van mij blijft rinkelen tot ik opneem.

JOS : Die van mij niet.

GERARD : Neemt nu op.

JOS : Gij zijt toch een curieus manneke hé. Ge wilt weten wat er in mijn correspondentie staat, ge wilt weten wie er aan de telefoon is... maar als ge iets van ons Maria weet wilt ge 't mij niet vertellen. Schone vriend zijt gij.

(telefoon stopt met rinkelen)

Hoort ge 't? Ik heb het u gezegd.

GERARD : Ja... da's raar... bij mij thuis...

JOS : Ge gaat niet terug beginnen hé! En zegt nu wat ge over ons Maria wou zeggen.

GERARD : Ge gaat niet kwaad worden hé?

JOS : Neen.

GERARD : Beloofd?

JOS : Beloofd.

GERARD : Misschien eerst nog een borreltje?

JOS : Ik begin mijn geduld te verliezen.

GERARD : Ge gaat het niet graag horen...

JOS : Ik moet toch niet tot drie gaan tellen?

GERARD : Vooruit dan maar. 't Is al een tijdje geleden dat ik het gehoord heb zenne.

En 't is ook maar van horen zeggen en ge weet: van horen zeggen hoort ge veel liegen maar ik denk nu niet dat degene die mij dat gezegd heeft...

JOS : Gerard alstublieft!

GERARD : Ja, ja ik ga het zeggen... ge zou het vroeg of laat toch van iemand horen en dan kunt ge 't beter van mij horen hé...

JOS : Ge doet het ervoor hé...

GERARD : Nee nee, maar ik vind het wel moeilijk.

JOS : Moeilijk gaat ook.

(de telefoon rinkelt)